

[Niels Frederiksen.]

forskellige Ministre for paa bedst mulig Maade at søge at iværksætte de mest virksomfulde og retfærdige Foranstaltninger, som tager Hensyn til de Forhold, Erhvervs-livet er ude i.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at den foreliggende Dagsordens Forslag bliver behandlet paa den af mig nu antydede Maade.

Statsministeren (Stæuning): For de Ministre, som har Forslag paa Dagsordenen, skal jeg erklære, at de er indforståede med den Fremgangsmaade, som er anbefalet af de ærede Ordførere, der har talt paa de forskellige Partiers Vegne. Jeg skal tilføje, at det kan jo, til Trods for hvad der nu kan siges og er sagt, ikke nægtes, at Situationen i det økonomiske Liv er en anden i Dag end paa den Tid, da Rigsdagen indkaldtes for at drøfte Krisesituationen. Men dette udelukker ikke, at der er Nødvendighed for visse Foranstaltninger; utvivlsomt er der en saadan Nødvendighed. De Overvejelser og Drøftelser af Situationen, som vil finde Sted i Udvalgene — og Ministeriet billiger altsaa ganske, at de paabegyndes hurtigst muligt —, vil sikkert vise, at hurtigt virkende Hjelpeforanstaltninger paa nogle Omraader er særdeles paakrævede, og til saadanne Foranstaltninger er der ogsaa Villighed i Ministeriet, hvad de fremsatte Forslag er Vidnesbyrd om, og vi kan kun haabe, at det Arbejde, som man vil paabegynde, ved hurtig Udvalgsbehandling maa blive fremmet og føre til Resultater, som gør det muligt, at der hurtigt kan bringes Hjælp til dem, der virkelig trænger til Hjælp, hvorledes end de økonomiske Forhold nu efterhaanden vil arte sig.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nævnte denne Situation og pegede paa det bemærkelsesværdige, som har vist sig i Dag, og som gør, at ogsaa jeg vil sige et Par Ord derom, thi ogsaa mig forekommer det, at de Signaler, der fra visse Sider af Næringslivet er hejst i Dag, meget maa beklages og misbilliges. Det var sikkert mere formaalstjenligt, om man fra alle Sider bestræbte sig for ikke at skabe Panik og Dyretid. Hellere end at stræbe efter en ubillig Forhøjelse af danske Varer, hvad jeg ser antydnet fra visse Sider, burde man sikkert bestræbe sig for at forøge Afsætningen af danske Varer under de Muligheder, som Situationen nu byder.

I øvrigt kan jeg, idet ogsaa jeg har villet pege paa dette, paa Ministrenes Vegne

tilsige Bistand til den fortsatte Behandling af de paa Dagsordenen opførte Kriselovforslag — først og fremmest naturligvis de af Regeringen fremsatte — og ligeledes tilsige vor Bistand til en hurtig Behandling og en hurtig Opklaring af Forholdene paa de mange Omraader, som sikkert nu trænger til en grundig Bedømmelse og Belysning.

Korsgaard: Naar jeg tager Ordet, er det bl. a. for at give Udtryk for, at jeg ikke synes om den Fremgangsmaade, man her vælger. Man kan vælge denne Fremgangsmaade, fordi man erkender, at den Situation, vi i Dag staar i, er en helt anden end den, vi stod i for nogle Dage siden, og ud fra den Betragtning sige, at vi i Dag i Virkeligheden ikke ved, hvad vi skal gøre. Det er et ærligt Standpunkt, og det Standpunkt billiger jeg for mit Vedkommende fuldstændig. Men saa maatte efter mine Begreber Konsekvensen deraf være, at man f. Eks. tog Finanslovsforslagets første Behandling nu og saa Tiden en lille Smule an, saa, hvorledes f. Eks. Priser og sligt udvikler sig, og derefter gik over til Krisedebatten. Men man anvender et andet Argument fra visse Sider — og stærkest vel fra det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Side —, idet man siger som saa, at nu kræves der ikke Ord, men Handling. Ja, det lyder jo flot, men er der egentlig nogen som helst Mening i en saadan Udtalelse? (Munterhed). Ja, jeg ved meget vel, at naar man er mange, saa ler man saa udmærket sammen imod den enkelte — bevares, nvor jeg kender den Taktik; den nar altid haft min dybeste Foragt og vil alle Dage vedblive at have den; naar man ikke kan argumentere med andet, saa argumenterer man med Grinet. Man kan altsaa sige, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal stærkest gjorde det, at her, hvor der kræves Handling, skal vi ikke spille Tiden paa Debat. Noget slettere Vidnesbyrd kan man efter min Mening ikke give Rigsdagen, thi hermed er i Virkeligheden sagt, at naar vi staar foran vigtige Forslag, saa skal vi hellere lade være med at tale om dem og ganske roligt lade dem gaa i Udvalg. Ja, hvis det er Opfattelsen, kan jeg saa inderlig godt forstaa, at Parlamentarismen har vanskelige Kaar i denne Tid.

Et af disse to Argumenter kan man altsaa bruge, men hvad enten man tager det ene eller det andet, saa synes jeg i hvert Fald, man maa erkende, at vi ikke ved, hvor vi er henne, og derfor burde vi se Tiden an. I Erkendelsen af, at man intet